

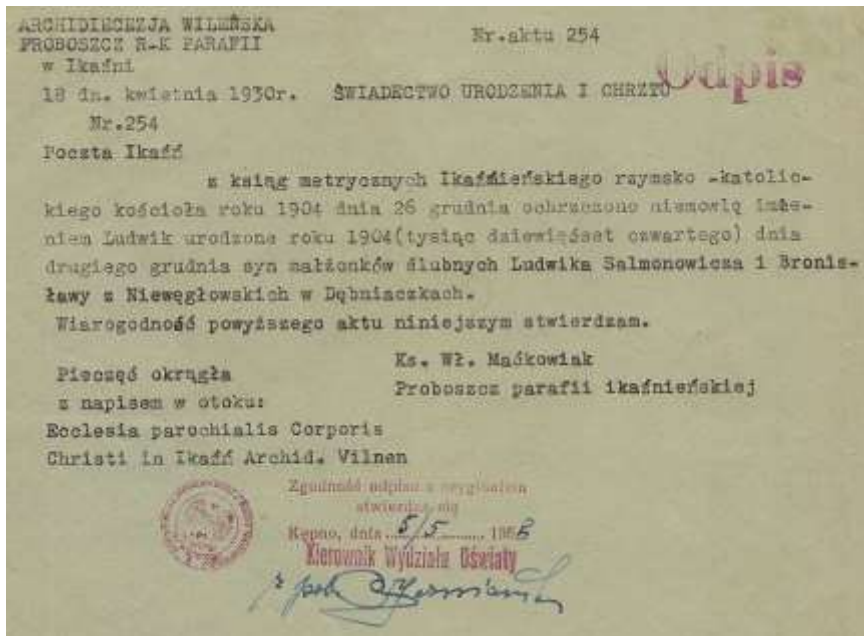
L2 Ludwik Salmonowicz

ur. 25.12.1904 r. w Dębniakach zm. 5.10.1977 r. w Kępnie [cm. komunalny, kw. 2, grob. rodz.]

syn Ludwika (L1)

żona Agnieszka Serwińska c. Stanisława, ślub 25.08.1934 Wilno

dzieci: Maria (L3), Teresa (L4)

- Wykaz właścicieli ziemskich w gminie Przebrodzie w: Księga Adresowa Polski 1929

L.p. Imię i nazwisko Miejscowość Powierzchnia w ha

.....

7. Julj. Michniewicz – Masiulewsczyzna 110 [1784 zaśc. Masiulewsczyzna – Rudominów; 1744 – Masiule]

8. Marja Niewęglowska – Korzeniki Nowe 153

.....

12. Ludwik Salmonowicz – Dębniaki 80, Salki 74

[z oświadczenia. wynika, że Ludwik miał tzw. małą maturę]

Do Polski wrócił w lutym 1948 r. i zamieszkał we wsi Lubczyna – w ówczesnym powiecie keptińskim – gdzie mieszkała („repatriowana” w XII 1945 r. z Dębniaków) jego żona Agnieszka z córkami.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Ministerstwo Administracji
Państwowy Urząd Repatriacyjny
Punkt Przyjęcia
Gdynia-Poznań

Wzór Nr. 3
(do wypełnienia w whole od lat 10 do 35)

Zaświadczenie Nr 575048

Zaświadczam się niniejszym, że obywat. *Salmonowicz Ludwik*
s. *Ludwika* u. *25.12.1904* z *Dębniaki p. Przesław*
przybył do Polski z terytorium *Anglii*
i dnia *24* II 1948 zarejestrował się na Punkcie
Przyjęcia w *Gdynia-Poznań*
Obecnie udaje się do *Łubczyna p. Kępczowej, Pomorze*
Na podstawie zaświadczenia *Łubczyna p. Kępczowej*
ob. *Salmonowicz Ludwik* ma pierwszeństwo i prawo
jednorazowego bezpłatnego przejazdu własnymi środkami lokacji do
st. Wieruszów Podzamcze
Władze Państwowe i Samorządowe są proszone o udzielenie jaknajdalej
idącej pomocy okazicielowi niniejszego.

U W A G A:
1. Okazicielowi niniejszego zaświadczenia złożyliśmy już zawiadomienie o udziale w tym w terminie do 14 dni od daty wystawienia zaświadczenia i do 3 dni po przyjeździe na miejsce zamieszkania.
2. Po upływie terminu w sprawie, zaświadczenie winno być wycofane w terminie stałego pobytu – na dowód tożsamości.

Kierownik Punktu Przyjęcia
Gdynia-Poznań

Wydano dnia *24* II 1948 r.
Ważne do dnia *31* III 1948 r.

20000 - IX.42 - Druk. M. B. Rep. Pol. w Łodzi

Agnieszka Salmonowiczowa była w Lubczynie kierowniczką szkoły podstawowej, w której uczyły się jej córki. Ludwik podjął pracę księgowego w PGR Lubczyna.

Ludwik Salmonowicz z żoną i córkami (Lubczyna 1949 r.)

W początku lat 50-tych, na podstawie wydanego przez Sowietów zaświadczenia [tzw. справка], Agnieszka wystąpiła o odszkodowanie za pozostawiony w ZSRR majątek, w wyniku czego otrzymała mały domek w Kępnie, Archiwum Państwowe w Poznaniu. Seria: Rolnictwo i Leśnictwo. 53/1071/O/1422 Orzeczenia WKZ [Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej] w Poznaniu w sprawie przydziału gospodarstw. Salmonowicz, w pow. Kępno, str. 155

Kępno, m. pow. w pld. części woj. wielkopolskiego (ok. 80 km na pld od Kalisza; ok. 100 km na wsch. od Wrocławia)

dokąd rodzina przeprowadziła się w 1953 r.

Kępno, ok. 1955 r.

*Stoją od lewej: Maria (L3, córka Ludwika), Wanda (siostra Ludwika), Ludwik (L2), NN;
Siedzą od lewej: Agnieszka (żona Ludwika), Teresa (siostra Ludwika)*

Ludwik podjął pracę jako księgowy w okolicznych Państwowych Gospodarstwach Rolnych. Ostatnim był PGR Mianocice, z którego odszedł na emeryturę w 1970 r.

Ludwik Salmonowicz (zdjęcie ok. 1975 r.)

Agnieszka Salmonowiczowa (zdjęcie ok. 1975 r.)

Grób Ludwika Salmonowicza na cmentarzu w Kępnie

Agnieszka Serwińska-Salmonowicz c. Stanisława; ur. 26.04.1907 r. w: Sulistrowa – mała wieś (ok. 1,5 km na zach. od Kobylany) w pow. Krosno; nauczycielka; w 1931 r. zaangażowana przez Arcybiskupa Wileńskiego [na podstawie listu polecającego proboszcza z Ikażni – czyży pracowała tam wcześniej?] do nauczania religii w szkole w Smulkach

Tam poznaje właściciela sąsiedniego folwarku Salki, Ludwika Salmonowicza, z którym po trzech latach znajomości bierze ślub (będąc w zaawansowanej ciąży). Od 25.10.1934 r. przebywa na urlopie macierzyńskim (córka Maria ur. 26.10.1934).

W r. szk. 1941/42 uczy w szkole w Masiulewszczyźnie

W grudniu 1945 r. zostaje „repatriowana” do Polski, na tzw. Ziemię Odzyskaną.

W latach 1946–1953 kierownik szkoły podstawowej w Lubczynie; w latach 1954–1967 pracowała w Inspektoracie Oświaty w Kępnie jako inspektor ds. przedszkoli; 20.08.1954 r. odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (M.P. nr 110, poz. 1509, lp. 55).

Zmarła 9.03.1989 r. w Kępnie.

[Szkoła podstawowa 4-klasowa w Lubczynie rozp. działalność po II wojnie w kwietniu 1945 r. w budynku przedwojennej szkoły niemieckiej. W l. 1939-1945 w szkole prowadzona była – przez nauczycielkę-Niemkę – nauka dla kilkunastu dzieci folksdojczów z Lubczyny.]

Ze wspomnień Tadeusza Grzeszczyka (w l. 1937-1948 mieszkańca Lubczyny):

„(...) Przypominam sobie, iż w roku 1946 Kierowniczką szkoły w Lubczynie została Pani Agnieszka Salmonowicz. Dość często Pani Kierownik przychodziła do moich Rodziców po różne warzywa i owoce. Pamiętam też, iż często rozmawiała z moją Mamą, której mówiła, iż pracując w szkole w Lubczynie nie ma żadnej umowy o pracę, a także nie otrzymuje należnego wynagrodzenia. Pani Salmonowicz wyrażała dużą wdzięczność mieszkańcom Lubczyny, którzy dostarczali jej ziemniaki, jajka, słoninę itp. artykuły spożywcze, które umożliwiały wyżywienie rodziny. (...)”.